

V?c C-50/05

ízení zahájené

Maijou T. I. Nikula

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus)

„Sociální zabezpečení – Krytí dávek v nemoci a mateřství – Výpočet pojistného – Nařízení ?. 1408/71 – Právo členského státu zahrnout do vyměňovacího základu pro výpočet pojistného důchod a penzi vyplácené institucí jiného členského státu – Důchodce, který má nárok na důchod a penzi podle právních předpisů dvou členských států“

Stanovisko generálního advokáta M. Poiarese Madura přednesené dne 16. února 2006

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2006

Shrnutí rozsudku

Sociální zabezpečení migrujících pracovníků – Zdravotní pojištění – Pojistné placené důchodcem

(článek 39 ES; nařízení Rady ?. 1408/71, článek 27 a čl. 33 odst. 1)

Článek 33 odst. 1 nařízení ?. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením ?. 118/97, nebrání tomu, aby pro určení vyměňovacího základu pro pojistné na zdravotní pojištění uplatňované v členském státě, ve kterém má bydliště důchodce, kterému vyplácejí důchody instituce tohoto členského státu příslušného pro poskytování dávek na základě článku 27 uvedeného nařízení, byly do tohoto vyměňovacího základu zahrnuty kromě důchodů vyplácených v členském státě bydliště i důchody vyplácené institucemi jiného členského státu, pokud uvedené pojistné nepřesáhne částku důchodů vyplácených v členském státě bydliště.

Článek 39 ES nicméně brání tomu, aby částka důchodů vyplácených institucemi jiného členského státu byla zohledněna, pokud již bylo v tomto jiném členském státě z příjmů z výdělečné činnosti pobíraných v tomto posledně uvedeném státě uhrazeno pojistné. Je povinností dotčených osob prokázat, že toto dřívější pojistné bylo skutečně uhrazeno.

(viz body 37–38 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

18. července 2006 (*)

„Sociální zabezpečení – Krytí dávek v nemoci a mateřství – Výpočet pojistného – Nařízení ?. 1408/71 – Právo členského státu zahrnout do vyměňovacího základu pro výpočet pojistného důchod a penzi vyplácené institucí jiného členského státu – Důchodce, který má nárok na důchod a penzi podle právních předpisů dvou členských států“

Ve věci C-50/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Finsko) ze dne 4. února 2005, došlým Soudnímu dvoru dne 8. února 2005, v řízení zahájeném

Maijou T. I. Nikula,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissochet (zpravodaj), A. Borg Barthet, U. Lõhmus a A. Ó Caoimh, soudci,

generální advokát: M. Poiares Maduro,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. ledna 2006,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Maiju T. I. Nikula M. Ekorrem,
- za finskou vládu A. Guimaraes-Purokoski a E. Bygglin, jako zmocněnkyni,
- za španělskou vládu I. del Cuvillo Contrerasem, jako zmocněncem,
- za nizozemskou vládu H. Sevenster a M. de Gravem, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu L. Fernandesem a S. Pizarrem, jako zmocněnci,
- za norskou vládu I. Djupvik a K. Fløistad, jako zmocněnkyni,
- za Komisi Evropských společenství D. Martinem a M. Huttunenem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 16. února 2006,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 33 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systému sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3, dále jen „nařízení č. 1408/71“).

2 Tato žádost byla podána v rámci žaloby podané M. T. I. Nikula ke Korkein hallinto-oikeus (finský nejvyšší správní soud) proti rozhodnutí Lapin verotuksen oikaisulautakunta (revizní daňová komise Laponska) ohledně výše zdanitelných příjmů zohledněných pro rok 2000 pro výpočet jejího pojistného na zdravotní pojištění.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1408/71:

„S výhradou zvláštních ustanovení tohoto nařízení mají osoby s bydlištěm na území jednoho z členských států, na které se vztahuje toto nařízení, stejná práva a povinnosti podle právních předpisů kteréhokoli členského státu jako státní příslušníci uvedeného státu.“

4 Článek 27 tohoto nařízení stanoví:

„Děchodce, který má nárok na pobírání důchodu [nebo penze] podle právních předpisů dvou nebo více členských států, z nichž jeden je členský stát, na jehož území má bydliště, a který má nárok na dávky podle právních předpisů posledně uvedeného členského státu, případně s přihlédnutím k článku 18 a příloze VI, obdrží spolu se svými rodinnými příslušníky tyto dávky od instituce místa bydliště a na účet uvedeného orgánu [uvedené instituce], jako by dotyčná osoba byla uživatelem důchodu [nebo penze] náležejícího [náležejících] pouze podle právních předpisů posledně uvedeného členského státu.“

5 Podle článku 28a uvedeného nařízení:

„Pokud má důchodce, který má nárok na důchod [nebo penzi] podle právních předpisů jednoho členského státu nebo na důchody [nebo penze] podle právních předpisů dvou nebo více členských států, bydliště na území členského státu, podle jehož právních předpisů nárok na věcné dávky není závislý na podmínkách pojištění nebo zaměstnání a podle jehož právních předpisů není vyplácen žádný důchod [nebo penze], nese náklady na věcné dávky poskytované jemu a jeho rodinným příslušníkům instituce jednoho z členských států příslušných v oblasti důchodů, určená podle pravidel stanovených v čl. 28 odst. 2, pokud by důchodce a jeho rodinní příslušníci měli nárok na takové dávky podle právních předpisů uplatňovaných uvedenou institucí, kdyby měli bydliště na území členského státu, kde má instituce sídlo.“

6 Článek 33 odst. 1 stejného nařízení stanoví:

„Instituce členského státu příslušná pro vyplácení důchodu [nebo penze], která uplatňuje právní předpisy stanovící srážky příspěvků placených důchodcem pro krytí dávek v nemoci a mateřství, je oprávněna provádět tyto srážky, vypočítané v souladu s uvedenými právními předpisy, z vyplácených důchodů [nebo penzí] v takovém rozsahu, aby náklady na dávky podle článků 27, 28, 28a, 29, 31 a 32 nesla instituce uvedeného členského státu.“

Vnitrostátní právní úprava

7 Podle článku 1 zákona o zdravotním pojištění [sairausvakuutuslaki (364/1963)] jsou všechny osoby, které mají bydliště na území Finska, bez ohledu na svou státní příslušnost pojištěny proti riziku onemocnění. Pojistné na zdravotní pojištění se vybírá v rámci daní. Právo pojištěnce na dávky se neváže k uhrazenému pojistnému.

8 Článek 33 odst. 2 uvedeného zákona stanoví, že pojistné hrazené pojištěnci se vypočítá na základě všech příjmů zohledněných pro stanovení jejich místních daní pro předcházející daňové období.

Spor v povodním řízení a pedbžná otázka

9 Maija T. I. Nikula, d?chodkyn? s bydlíř?m v Kemi (Finsko), pobírala v pr?b?hu roku 2000 jako starobní d?chody r?zné dávky od institucí dvou ?lenských stát?, Švédského království, kde po dobu n?kolika let pracovala, a Finské republiky, na jejímž území má bydlíř?.

10 V rámci zdan?ní za rok 2000 byla M. T. I. Nikula prohlášena finským da?ovým rezidentem. D?chody, které jí vyplácely švédské instituce, byly zahrnuty do jejího zdanitelného p?íjmu v souladu s ?l. 18 odst. 1 a ?l. 25 odst. 3 písm. d) úmluvy (26/1997) uzav?ené mezi ?lenskými státy Severské rady za ú?elem zamezení dvojího zdan?ní v oblasti daní z p?íjm? a daní z majetku.

11 Maija T. I. Nikula požádala o zm?nu svého zdan?ní tak, aby d?chody pobírané od švédských institucí nebyly zahrnuty do zdanitelného p?íjmu, který je vym??ovacím základem pro výpo?et jejího pojistného na zdravotní pojiř?ní. Rozhodnutím ze dne 11. září 2002 revizní da?ová komise Laponska její žádost zamítla.

12 Maija T. I. Nikula se proti tomuto rozhodnutí odvolala k Rovaniemen hallinto-oikeus (správní soud v Rovaniemi). Tento soud zamítl odvolání M. T. I. Nikula rozhodnutím ze dne 12. prosince 2003.

13 Maija T. I. Nikula požádala o povolení podat kasa?ní opravný prost?edek proti rozhodnutí Rovaniemen hallinto-oikeus a ve svém kasa?ním opravném prost?edku podaném ke Korein hallinto-oikeus navrhla, aby tento soud uvedené rozhodnutí zruřil a aby d?chody pobírané od švédských institucí nebyly zohledn?ny p?i výpo?tu zdanitelného p?íjmu, který je vym??ovacím základem pro výpo?et jejího pojistného na zdravotní pojiř?ní.

14 Za t?chto okolností se Korkein hallinto-oikeus rozhodl p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žnou otázku:

„Je t?eba ?l. 33 odst. 1 na?ízení ?. 1408/71 [...] vykládat tak, že s tímto ustanovením není slu?itelné, když pojistné na zdravotní pojiř?ní v p?ípad?, že d?chodce podle ?lánku 27 uvedeného na?ízení m?že v p?ípad? nemoci a mate?ství žádat dávky jen od instituce místa bydlíř? a na ú?et uvedené instituce, je ur?eno tím zp?sobem, že v ?lenském stát?, ve kterém má d?chodce bydlíř?, jsou jako vym??ovací základ pro výpo?et pojistného zohled?ovány vedle d?chod?, které tento d?chodce pobírá od státu bydlíř?, také d?chody, které pobírá od jiného ?lenského státu, i když jen za podmínky, že pojistné nep?esáhne ?ástkou d?chodu obdrženého od státu bydlíř?.“

K p?edb?žné otázce

15 Podstatou otázky p?edkládajícího soudu je, zda ?l. 33 odst. 1 na?ízení ?. 1408/71 brání tomu, aby pro ur?ení vym??ovacího základu pojistného na zdravotní pojiř?ní v ?lenském stát?, kde má bydlíř? d?chodce, jemuž jsou vypláceny d?chody institucemi tohoto ?lenského státu, byly do tohoto vym??ovacího základu zahrnuty krom? d?chod? vyplácených ve stát? bydlíř? také d?chody vyplácené institucemi jiného ?lenského státu, pokud pojistné nep?esáhne ?ástkou d?chod? vyplácených v ?lenském stát? bydlíř?.

Vyjád?ení p?edložená Soudnímu dvoru

16 Špan?lská a portugalská vláda se domnívají, že p?íslušný ?lenský stát nem?že na základ? ustanovení ?l. 33 odst. 1 na?ízení ?. 1408/71 zahrnout do výpo?tu pojistného na zdravotní pojiř?ní d?chody nebo penze vyplácené institucí jiného ?lenského státu. Stejný názor zastává také Komise Evropských spole?enství, která se domnívá, že na základ? obecné zásady, která byla stanovena v rozsudku ze dne 10. kv?tna 2001, Rundgren (C?389/99, Recueil, s. I?3731),

příslušný finský stát může provádět srážky pojistného jen z důchodu nebo penze vyplácených institucí tohoto státu s vyloučením důchodů nebo penzí vyplácených institucí jiného finského státu.

17 Tyto vlády a orgán zakládají své úvahy na bod 49 výše uvedeného rozsudku Rundgren, podle kterého z čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1408/71 vyplývá, že uvedené nařízení povoluje příslušné instituci zmíněného finského státu provést ve stanovených případech pouze srážky z důchodu nebo penze, které má sama povinnost vyplácet, tedy které skutečně vyplácí, za účelem krytí zejména dávek v nemoci.

18 Finská, nizozemská a norská vláda připouští, že existuje vztah mezi pravomocí provést srážky z důchodu a povinností poskytovat věcné dávky. Odpovědnost za vyplácení těchto dávek nemůže nést instituce finského státu, která může pouze mít pravomoc v oblasti důchodů (výše uvedený rozsudek Rundgren, bod 47). Domnívají se ale, že tento vztah, jehož existence byla potvrzena v bod 49 uvedeného rozsudku, nebrání finskému státu, ve kterém má sídlo instituce příslušná pro vyplácení dávek zdravotního pojištění, aby ve svých vlastních právních předpisech stanovil vyměňovací základ tvořený příjmy, které se mají vzít v úvahu při výpočtu pojistného na zdravotní pojištění. Tento výklad je podpořen výrazem „vypočítané v souladu s uvedenými právními předpisy“, uvedeným v čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1408/71. Výkon této pravomoci se váže pouze na povinnost této instituce zabezpečit efektivní vyplácení dávek dotýkáním důchodcem.

19 Tyto vlády se tedy domnívají, že za této situace se může finský stát rozhodnout zahrnout důchody vyplácené jiným finským státem do vyměňovacího základu pro pojistné na sociální zabezpečení, přičemž připouští, že částka tohoto pojistného nesmí přesáhnout částku důchodů vyplácených v finském státě, ve kterém má důchodce bydliště. V tomto posledním případě by totiž nemohla být provedena srážka celkového pojistného z důchodů vyplácených v tomto finském státě, jak tomu musí být a jak Soudní dvůr rozhodl v bod 49 výše uvedeného rozsudku Rundgren.

Závěry Soudního dvora

20 Cílem nařízení č. 1408/71, jak uvádí jeho druhý a čtvrtý bod odvodní, je zajistit volný pohyb zaměstnanců a samostatně výdělečných osob v Evropském společenství při respektování zvláštních vlastností vnitrostátních právních předpisů v oblasti sociálního zabezpečení. Za tímto účelem nařízení vychází, jak vyplývá z jeho pátého, šestého a desátého bodu odvodní, ze zásady rovného zacházení s ohledem na různé vnitrostátní právní předpisy a jeho účelem je co nejlépe zajistit rovné zacházení se všemi pracovníky na území finského státu, jakož i zamezit znevýhodnění pracovníků, kteří vykonávají své právo na volný pohyb. Systém zavedený nařízením č. 1408/71 je pouze koordinačním systémem, který se zejména týká určení právních předpisů použitelných na zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné, kteří za různých okolností využívají svého práva na volný pohyb (rozsudek ze dne 9. března 2006, Piatkowski, C-493/04, Sb. rozh. s. I-2369, body 19 a 20).

21 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že M. T. I. Nikula, která má bydliště ve Finsku, v průběhu roku 2000 pobírala důchody jak od švédských, tak od finských institucí.

22 Podle článku 27 nařízení č. 1408/71 má důchodce, který má nárok na pobírání důchodů nebo penzí podle právních předpisů dvou nebo více finských států, z nichž jeden je finský stát, na jehož území má bydliště, nárok na věcné dávky podle právních předpisů finského státu, na jehož území má bydliště, jako by byl poživitelem důchodu nebo penze náležejících pouze podle právních předpisů posledně uvedeného státu.

23 Je tedy povinností Finské republiky jako finského státu, na jehož území má M. T. I. Nikula

bydliště, zabezpečit poskytování v?cných dávek. Podle ?l. 33 odst. 1 stejného na?ízení je tento stát oprávn?n provád?t srážky pojistného v souladu s postupy stanovenými svými právními p?edpisy.

24 V p?ípad? neexistence harmonizace na úrovni Spole?enství je v?cí právních p?edpis? každého doty?ného ?lenského státu ur?it p?íjmy, které se zohlední p?i výpo?tu pojistného na sociální zabezpečení (viz rozsudek ze dne 26. ledna 1999, Terhoeve, C?18/95, Recueil, I?345, bod 51). Platí to o to víc, pokud právní úprava Spole?enství obsahuje výslovný odkaz na právo ?lenského státu, který je ozna?en jako stát p?íslušný pro oblast srážek pojistného na zdravotní pojištění. Je třeba, aby p?i výkonu této pravomoci doty?ný ?lenský stát dodr?oval právo Spole?enství (viz výše uvedený rozsudek Terhoeve, bod 34, a rozsudek ze dne 7. ?ervence 2005, Van Pommeren-Bourgondiën, C?227/03, Sb. rozh. s. I?6101, bod 39).

25 Finský zákon o zdravotním pojištění tak v ?l. 33 odst. 2 stanoví, že pojistné na zdravotní pojištění se vypo?ítá na základ? všech p?íjm? zohledn?ných pro výpo?et místních daní, a zejména d?chod? a penzí vyplácených jinými ?lenskými státy, pro p?edcházející da?ové období.

26 V rozporu s tím, co tvrdí Komise a n?které ?lenské státy, které se domnívají, že názor Soudního dvora ve výše uvedeném rozsudku Rundgren v zásad? zakazuje, aby ?lenský stát provád?l srážky pojistného na sociální zabezpečení z d?chod? vyplácených jiným ?lenským státem, nelze ?ešení v uvedeném rozsudku použít na projednávanou v?c.

27 Pan Rundgren, narozený ve Finsku a švédský státní p?íslušník od 18. ?ervence 1975, nemá jiné p?íjmy než d?chody a doživotní penze vyplácené Švédským královstvím. Tento ?lenský stát nesl odpovědnost za vyplácení v?cných dávek.

28 Finská republika tak jednak tím, že nevyplácela ani d?chod, ani penzi dot?ené osob?, nemohla v souladu s ?l. 33 odst. 1 na?ízení ?. 1408/71 „provád?t [tyto] srážky [...] z d?chodu [nebo penze] vyplácených“ institucí tohoto státu.

29 Krom toho v souladu se zásadou, podle které od d?chodce, který pobírá d?chod nebo penzi, nelze vymáhat z d?vodu bydliště na území ur?itého ?lenského státu pojistné na povinné pojištění pro krytí dávek, které vyplácí instituce jiného ?lenského státu (rozsudek ze dne 21. února 1991, Noij, C?140/88, Recueil, s. I?387, bod 14), Finská republika nemohla vymáhat od p. Rundgrena pojistné stanovené finskými právními p?edpisy, pokud tento pobíral dávky, které m?ly obdobný p?edm?t a které vyplácela instituce Švédského království, tedy ?lenský stát, který byl v?i n?mu p?íslušný pro oblast d?chod? (výše uvedený rozsudek Rundgren, bod 56).

30 Je sice pravda, že právní p?edpisy ?lenského státu, které ukládají d?chodc?m povinnost platit pojistné v rámci systému dopl?kového sociálního pojištění bez poskytnutí odpovídající sociální ochrany, jsou v rozporu se zásadou volného pohybu osob (rozsudek ze dne 15. února 1996, Kemmler, C?53/95, Recueil, s. I?703, a rozsudek ze dne 19. b?ezna 2002, Hervein a další, C?393/99 a C?394/99, Recueil, s. I?2829), avšak tak tomu v projednávané v?ci není, jelikož finské právní p?edpisy se musí uplat?ovat jakožto právní p?edpisy státu, kde má d?chodce bydliště, s vylou?ením jakýchkoli jiných právních p?edpis? na všechny d?chodce, kte?í mají bydliště na finském území.

31 V takovém případě, jako je vč v pvodním řízení, kdy instituce členského státu, kde má důchodce bydliště, vyplácí důchod a instituce téhož státu zabezpečuje krytí výdajů na zdravotní pojištění, tak žádné ustanovení nařízení ?. 1408/71 nebrání tomuto státu vypočítat výši pojistného na sociální zabezpečení osob, která má na jeho území bydliště, ze všech jejích příjmů, které jí plynou z důchodů vyplácených v členském státě bydliště nebo z důchodů vyplácených v jiných členských státech.

32 Nicméně, bez ohledu na zvolený způsob výpočtu, výše pojistného nemůže přesáhnout částku důchodů vyplácených institucemi členského státu, kde má důchodce bydliště, jelikož, jak bylo připomenuto v bodě 28 tohoto rozsudku, podle čl. 33 odst. 1 nařízení ?. 1408/71 může být pojistné na zdravotní pojištění sraženo jen z důchodů nebo penzí vyplácených státem bydliště (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Rundgren, bod 49).

33 Mimoto, pokud členský stát bydliště uplatňuje systém, který nezohledňuje pojistné na zdravotní pojištění již uhrazené důchodci v průběhu jejich výdělečné činnosti v jiném členském státě, než je stát bydliště, jedná se o překážku volného pohybu osob. Důsledkem takového systému by bylo potrestání uvedených důchodců jen z toho důvodu, že využili své právo na volný pohyb, a zvýhodnilo by to ty, kteří zůstali v průběhu celé své výdělečné činnosti pouze v jednom členském státě.

34 Soudní dvůr rozhodl, že článek 39 ES brání tomu, aby členský stát vypočítal pojistné na zdravotní pojištění pracovníka v důchodu, na kterého se vztahují právní předpisy tohoto státu, z hrubého starobního doplňkového důchodu smluvního původu, který mu plyne z jiného členského státu, bez přihlídnutí ke skutečnosti, že část tohoto hrubého důchodu již byla sražena na pojistné na zdravotní pojištění v tomto posledně uvedeném státě (rozsudek ze dne 15. června 2000, Seherer, C-302/98, Recueil, s. I-4585, bod 36).

35 S cílem předejít takovému riziku a zaručit v rámci Společenství státním příslušníkům členských států rovné zacházení vzhledem k různým vnitrostátním právním předpisům, musí členský stát příslušný v oblasti dávek, který na základě svých právních předpisů obvykle započítává při výpočtu vyměňovacího základu pojistného na zdravotní pojištění důchody nebo penze vyplácené institucemi jiných členských států, vyjmout z vyměňovacího základu pojistného částku důchodů, z kterých již bylo pojistné uhrazeno těmito důchodci v jiných státech, a už bylo uhrazeno dotčenými osobami z jejich příjmů v průběhu výdělečné činnosti, nebo odvedeno přímo z uvedených příjmů.

36 Je povinností dotčených osob prokázat, že dřívější pojistné bylo skutečně uhrazeno.

37 Na položenou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 33 odst. 1 nařízení ?. 1408/71 nebrání tomu, aby pro určení vyměňovacího základu pro pojistné na zdravotní pojištění uplatňované v členském státě, ve kterém má bydliště důchodce, kterému vyplácí důchody instituce tohoto členského státu příslušného pro poskytování dávek na základě článku 27 uvedeného nařízení, byly do tohoto vyměňovacího základu zahrnuty kromě důchodů vyplácených v členském státě bydliště i důchody vyplácené institucemi jiného členského státu, pokud uvedené pojistné nepřesáhne částku důchodů vyplácených v členském státě bydliště.

38 Článek 39 ES nicméně brání tomu, aby částka důchodů vyplácených institucemi jiného členského státu byla zohledněna, pokud již bylo v tomto jiném členském státě z příjmů z výdělečné činnosti pobíraných v tomto posledně uvedeném státě uhrazeno pojistné. Je povinností dotčených osob prokázat, že dřívější pojistné bylo skutečně uhrazeno.

K nákladům řízení

39 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 33 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatnění systému sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměňovacím a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, nebrání tomu, aby pro určení vyměňovacího základu pro pojistné na zdravotní pojištění uplatňované v belgickém státě, ve kterém má bydliště důchodce, kterému vyplácí důchody instituce tohoto belgického státu příslušného pro poskytování dávek na základě článku 27 uvedeného nařízení, byly do tohoto vyměňovacího základu zahrnuty kromě důchodů vyplácených v belgickém státě bydliště i důchody vyplácené institucemi jiného belgického státu, pokud uvedené pojistné nepřesáhne částku důchodů vyplácených v belgickém státě bydliště.

Článek 39 ES nicméně brání tomu, aby částka důchodů vyplácených institucemi jiného belgického státu byla zohledněna, pokud již bylo v tomto jiném belgickém státě z příjmu z výdělečné činnosti pobíraných v tomto posledně uvedeném státě uhrazeno pojistné. Je povinností dotčených osob prokázat, že dřívější pojistné bylo skutečně uhrazeno.

Podpisy.

* Jednací jazyk: finština.